

[Stensballe.]

om Vinteren — disse Arbejder skulde jo fortrinsvis udføres om Vinteren. Alene dette synes jeg tilkendegiver, at det var ikke saa meget for at bruge Pengene i den Aand, hvori det i sin Tid blev vedtaget, men til andre Formaal. Jeg er nu af den Opfattelse, at det er sikrest og bedst, naar der foregaar en ganske naturlig Udvikling af vort Vejvæsen, og jeg tror ogsaa, at de, der bedst kan skønne over, hvorledes dette bør foregaa, er de kommunale Myndigheder, under hvem Vejvæsenet sorterer. At vore Veje skal forbedres, og at Afgifterne udelukkende skal bruges dertil, det forstaar jeg nu, og det er vi enige om alle sammen; jeg forstaar kun ikke, at man, saa længe vi ikke har faaet de eksisterende Veje, de vigtigste af dem i hvert Fald, specielt ogsaa dem, der har været talt saa meget om, dem, der danner Forbindelsen til Landevejene, bragt i Orden — at man saa vil udtage store Pengebeløb til Nyanlæg af Veje, thi det var ikke Forudsætningen, den Gang Motorafgiftsloven blev vedtaget.

Overfor den højtærede Minister vil jeg gerne endnu en Gang bestride, at der er saa mange Penge, at der kan blive Penge tilovers til dette. Jeg mener, at man maa ombygge, udvide og lægge bedre Befæstelse, saa at Vejene kan faa en mere varig Befæstelse, end de har nu, inden man gaar til Nyanlæg i større Omfang.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laursen) mente, at Motorafgiften var stor nok. Ja, men den er vist ikke større, end det er nødvendigt, for at vi kan faa Vejene i en saadan Stand, som Motorfolkene selv kræver. Det ærede Medlem udtalte saa Haabet om, at det muligvis kan lykkes at komme til Enighed. Ja, det Haab deler ogsaa jeg. Jeg takker for denne Udtalelse, thi jeg tror, det vil være det bedste. Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke for sit Vedkommende gav Tilslutning til dette Haab — det forstod jeg, at Ministeren ikke udtalte sig om.

Det ærede 19de landstingsvalgte Medlem (Rasmus Rasmussen) talte ogsaa om, at vi trænger i høj Grad til Bygning af nye Landeveje. Ja, der kan være Steder, hvor der er Trang til Bygning af Veje — det vil jeg villigt indrømme —, men jeg tror, man over en Bank kan sige, at det, der først og fremmest trænges til, er Udbygning af bestaaende Veje med megen Færdsel paa. Men jeg maa spørge det ærede 19de landstingsvalgte Medlem, som hævdede, at det skal gaa i et hurtigere Tempo, og udtrykte Haabet om, at han ogsaa fik Flertal for det

her i Tinget: Er det da det ærede Medlems Mening at ville foreslaa, at der skal være højere Afgifter paa Motorkøretøjer, eller er det Meningen, at Staten skal sætte nye store Millionudgifter ind paa Vejene? Vi har dog hidtil været enige om, at disse Udgifter skulde afholdes af de motorkørende, og jeg tror, at hvis man gaar længere ud der, kommer man for langt.

Den højtærede Minister taler stadig om 26 Mill. Kr. Jeg ved ikke, hvor den højtærede Minister har det Tal fra. Jeg ved saa meget, at vi i 1927 stadig regnede med 22 Mill. Kr. plus Omsætningsafgiften, som vi da beregnede til et Beløb af mellem 5 og 6 Mill. Kr. Det giver ikke 26 Mill. Kr., men saadant noget som 27 eller 28 Mill. Kr., og det er egentlig det Tal, som vi skal sammenligne med nu.

Den højtærede Minister anførte, at der var et enkelt Amt, som kun havde 10 000 Kr.s Udgift i Fjor. Ja, men det er et Amt, der, forinden Motorafgiftsloven blev gennemført, ofrede i Hundretusindvis af Kroner om Aaret i flere Aar, fordi det var nødt til det for at holde Vejene i farbar Stand. Der er altsaa tidligere gjort meget store Udlæg, og jeg tror, at man skal holde dem lidt til gode. Det er rigtigt, at der i Jylland trænges til flere Veje, og jeg har heller ikke stillet mig imod, at der bliver hensat nogle flere Penge til Vej fonden, netop for at Ministeren kan give Støtte til saadanne og for at tilvejebringe Enighed mellem Amsraadene om at gennemføre saadanne Vejforslag. Men jeg maa rigtig nok hævde, at Kommunerne ikke maa narres med Hensyn til det Beløb, de nu mener at kunne paaregne. Den Beregning, Ministeren stiller op, finder jeg i høj Grad kneben. Jeg mener frendes, at det Beløb, vi har stillet til Raadighed, maa være Maksimumsbeløbet, hvis ikke Kommunerne skal føle sig brøstholdne.

Ministeren udtalte ogsaa, at det var Amts- og Sognekommunerne, der skulde komme med Forslag om selve Forbindelsesvejene. Ifølge den gældende Lov sker Fordelingen efter ganske bestemte Regler, men efter Lovforslaget bliver det Ministeren, som skal afgøre, om det ene eller det andet Projekt skal nyde Fremme. Dette er et Indgreb i Kommunerne's Rettigheder, og naar det gennemføres i saa stort Maal, som der her er Tale om, med adskillige Millioner Kroner om Aaret, er det i hvert Fald efter min Opfattelse et Brud paa de Forudsætninger, hvorunder Loven i sin Tid blev vedtaget. Den højtærede Minister oplæste, hvad De Forenede Danske Motorejere har skrevet